

Rada Miasta Nowa Sól

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tj.: Dz. U. z 2001 r., Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.) **stwierdzam nieważność w części, tj. w zakresie §2 i 3 uchwały Rady Miasta Nowa Sól nr IX/68/11 z dnia 28.04.2011 r. w sprawie opłaty za wpis do rejestru żłobków i klubów dziecięcych.**

Uzasadnienie

W dniu 28.04.2011 r. Rada Miasta Nowa Sól podjęła uchwałę nr IX/68/11 w sprawie opłaty za wpis do rejestru żłobków i klubów dziecięcych.

Przedmiotowa uchwała została doręczona organowi nadzoru w dniu 23.05.2011 r.

Przeprowadzana przez organ nadzoru ocena prawna powyższej uchwały prowadzi do wniosku, iż akt ten, w części wskazanej w sentencji, jest sprzeczny z prawem, tj. art. 33 ust. 2 ustawy z dnia 4.02.2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3 (Dz. U. Nr 45, poz. 235) oraz art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polski.

Naruszenie przywołanych przepisów przejawia się w zamieszczeniu w badanej uchwale §2, zgodnie z którym: „Opłatę, o której mowa w §1 wnosi się bezpośrednio do kasy Gminy lub na konto urzędu Miejskiego w Nowej Soli” oraz §3, stosownie do którego: „Dowód wpłaty dołącza się do wniosku o wpis do rejestru żłobków i klubów dziecięcych”.

Ocena prawna powyższych uregulowań prowadzi do wniosku, iż zostały one przyjęte z oczywistym przekroczeniem kompetencji prawodawczej, jaką przyznał

ustawodawca organowi stanowiącemu na podstawie art. 33 ust. 2 ustawy o opiece nad dziećmi do lat 3.

Godzi się odnotować, iż zgodnie z treścią przywołanego wyżej przepisu: „Wysokość opłaty ustala rada gminy w drodze uchwały”. Tak sformułowana delegacja ustawowa nie pozostawia wątpliwości, co do zakresu uprawnień prawodawczych przyznanych radzie. W oparciu o powyższy przepis lokalny prawodawca władny jest wyłącznie do określenia wysokości opłaty za wpis do rejestru żłobków i klubów dziecięcych. Rada nie posiada zatem legitymacji prawnej ani do ustalania trybu wnoszenia opłaty (jak to uczyniła w §2 uchwały), ani regulowania materii związanej z dokumentowaniem faktu uiszczenia tejże opłaty (*vide* §3 uchwały).

Dodatkowego zaakcentowania wymaga okoliczność, iż postanowienia zawarte w §3 badanej uchwały zostały podjęte nie tylko z przekroczeniem posiadanych przez radę kompetencji prawodawczych, ale również w sposób oczywisty pozostają w sprzeczności ze sposobem uregulowania danej kwestii przez ustawodawcę. Godzi się bowiem odnotować, iż zgodnie z art. 28 ust. 3 ustawy o opiece nad dziećmi do lat 3 wraz z wnioskiem o wpis do rejestru żłobków i klubów dziecięcych, podmiot przedstawia do wglądu dowód dokonania opłaty, o której mowa w art. 33, lub składa jego kopię. Na mocy powyższego uregulowania ustawodawca przyznał zatem przedsiębiorcy prawo wyboru sposobu dokumentowania faktu uiszczenia opłaty. Wnioskodawca może zatem albo przedstawić organowi rejestrowemu dowód opłaty do wglądu, albo też dołączyć do wniosku jego kopię. W §3 badanej uchwały rada gminy ograniczyła powyższe uprawnienie wyłącznie do obowiązku dołączenia kopii dowodu wpłaty. Do dokonania tego typu modyfikacji normy prawnej rangi ustawowej lokalny prawodawca nie posiadał jednakże legitymacji prawnej, czym naruszył art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polski.

Przypomnieć w tym miejscu należy, iż stosownie do powyższego przepisu, organy władzy publicznej działają w granicach i na podstawie prawa. Oznacza to, iż każda norma kompetencyjna musi być tak realizowana, aby nie naruszała innych przepisów ustawy. Zakres upoważnienia musi być zawsze ustalany przez pryzmat zasad demokratycznego państwa prawnego, działania w granicach i na podstawie prawa oraz innych przepisów regulujących daną dziedzinę. Realizując kompetencję organ stanowiący musi ściśle uwzględniać wytyczne zawarte w upoważnieniu. Zarówno w doktrynie, jak również w

orzecznictwie ugruntował się pogląd dotyczący dyrektyw wykładni norm o charakterze kompetencyjnym. Naczelną zasadą prawa administracyjnego jest zakaz domniemania kompetencji. Ponadto należy podkreślić, iż normy kompetencyjne powinny być interpretowane w sposób ścisły, literalny. Jednocześnie zakazuje się dokonywania wykładni rozszerzającej przepisów kompetencyjnych oraz wyprowadzania kompetencji w drodze analogii (tak Trybunał Konstytucyjny w orzeczeniu z dnia 5 listopada 1986 r., U 5/86, OTK 1996/1/1).

Jeżeli organ stanowiący wychodzi poza wytyczne zawarte w upoważnieniu mamy do czynienia z przekroczeniem kompetencji, co musi skutkować zastosowaniem środków nadzorczych, bowiem Rada unormowała kwestie, których normować nie może.

Stąd też orzeczono jak w sentencji.

z up. WOJEWODY LUBUSKIEGO

Czesław Domański
DYREKTOR GENERALNY

Pouczenie:

Na niniejsze rozstrzygnięcie służy prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wlkp. w terminie 30 dni od daty doręczenia rozstrzygnięcia. Skargę wnosi się za pośrednictwem Wojewody Lubuskiego.

Otrzymują:

1. adresat **DYREKTOR**
2. ad acta **Wydziału Nadzoru i Kontroli**

INSPEKTOR *Teresa Kaczmarek*
w Oddziale Nadzoru
w Wydziale Nadzoru i Kontroli
Sławomir Dudziak